

## بررسی تاثیر ترینگزاپک اتیل و رژیم های آبیاری بر تعداد سربرداری و مقاومت به خشکی چمن *Poa pratensis* cv Barimpala

ایمان روح الهی، محسن کافی، روح انگیز نادری، مسعود پارسی نژاد

گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه گیلان

امروزه کاربرد تنظیم کننده های رشد خصوصا ترینگزاپک اتیل با هدف کاهش دفعات سربرداری و افزایش کیفیت ظاهری در زمین های چمن متداول شده و از طرفی گزارشات متفاوتی از تاثیر این تنظیم کننده رشد در مقاومت به خشکی چمن ارائه شده است. جهت بررسی موارد ذکر شده آزمایشی با سه سطح ترینگزاپک اتیل (۱۰۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار) تحت سه رژیم مختلف آبیاری با تناوب ۲، ۵ و ۱۵ روزه صورت اسپلیت فاکتوریل در قالب بلوک های کامل تصادفی انجام گرفت. در طول شش هفته بعد از آغاز تیمار ها میزان مواد خشک حاصل از سربرداری، غلظت کلروفیل برگها، میزان رشد هفتگی، کیفیت ظاهری، محتوای نسبی آب برگ (RWC) و در پایان طول کلی ریشه ها، میانگین قطر ریشه ها و سطح ریشه ها در هر تیمار مورد اندازه گیری قرار گرفت. نتایج نشان داد که تفاوت معنی داری در بین غلظت های مختلف تنظیم کننده های رشد مورد استفاده و کیفیت ظاهری، وزن خشک مواد حاصل از سربرداری، غلظت کلروفیل برگ ها، کاهش رشد چمن ها و اندازه گیری های ریشه وجود داشته ولی در مورد محتوای نسبی آب برگ (RWC) تحت رژیم های آبیاری تفاوت معنی داری وجود ندارد. ترینگزاپک اتیل در غلظت های ۱۰۰ و ۲۰۰ کیلوگرم در هکتار غلظت کلروفیل برگها را به طور معنی داری افزایش داده و ضمن افزایش کیفیت ظاهری در رژیم های آبیاری ۵ روز و ۱۵ روز، برای حدود ۴ هفته از رشد جلوگیری نمودند. در هیچ یک از غلظت های بازدارنده مورد استفاده تاثیر منفی روی ریشه مشاهده نشد.